

Póstlög

5
7. maí

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 4. gr. í lögum 7. maí 1921, um breyting á póstlögum nr. 43, 16. nóvember 1907, og lögum nr. 64, 28. nóvember 1919, höfum látið semja texta nefndra laga 16. nóvember 1907, með þeim breytingum og viðauka, sem ræðir um í lögum nr. 22, 2. nóvember 1914, lögum nr. 64, 28. nóvember 1919, lögum nr. 19, 18. maí 1920, og tjeðum lögum 7. maí 1921, og gefum hann hjermeð út sem póstlög.

I. kafli.

Um stjórn póstmála.

1. gr.

- a. Hinum íslensku póstmálum skal stjórnað af aðalpóstmeistara, sem hefur umsjón með rekstri póststarfanna.
Aðalpóstmeistari stendur undir ráðherra þeim, sem póstmálin heyra undir, án nokkurra milliliða.
- b. Til aðstoðar aðalpóstmeistara skal skipa póstritara, póstfulltrúa og aðra aðstoðarmenn.
- c. Í Reykjavík, Akureyri, Ísafirði og Seyðisfirði skulu skipaðir póstmeistarar, og skulu þeir og póstaftgreiðslumenn, sem hafa sjálfstæða reikningsfærslu, standa beint undir aðalpóstmeistara.

2. gr.

Til flutnings með póstum, frá einni póststöð til annarar, skal veita móttöku:

- a. **L a u s u m b r j e f u m**; skal þar til telja:
 1. Hvað eina, sem er með brjefalagi (almenn brjef og spjaldbrjef);
 2. Prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi eða aðeins samanbrotið eða þá opið spjaldblað, sýnishorn af vöru og snið;
 skulu sendingar þessar vera með utanáskrift, en hvorki má skrifa á þær verð nje að aðrir munir fylgi þeim. Á tímabilinu frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, má prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu

5
7. maí

bandi eigi vera þyngra en 2 kílógrömm (4 pund), og á tímabilinu frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, eigi þyngra en $\frac{3}{4}$ kílógramms ($1\frac{1}{2}$ pund). Sýnishorn af vöru eða snið má eigi vera þyngra en 250 grömm (50 kvint).

Sendingarnar eru skoðaðar á byrgðarsendingar, ef utan á þeim stendur „mælt með“, „á hendur falið“ eða „NB.“ og undir þær er borgað fyrirfram að fullu.

Öll þau brjef skulu vera ábyrgðarbrjef, sem lögð er inn í gjaldgeng mynt, brjefpeningar, handhafaskuldabryef eða aðrar skuldajátningar, sem eru nýtar handhafa, án þess að verðupphæð sje tilgreind.

- b. Penningabryefum; telst þar undir alt, sem er með brjefalagi, eigi þyngra en 250 grömm (50 kvint) og svo á sig komið, sem fyrir er mælt í staflíð a., þegar verð hins innlagða er tilgreint og það er annaðhvort peningar eða verðbrjef. Fulla upphæð þarf ekki að tilgreina, nema sá beiðist tölu á, sem sendir, þegar hann afhendir sendinguna.
- c. Bögglum; teljast þar undir allar aðrar sendingar en tilgreindar eru í staflíðunum a. og b., sem hægt er að senda með póstum og vísað er til ákveðinna móttakenda og eru í lokuðum umbúðum svo sem hlýðir.

Undir fylgibrjef með böggjum má aðeins nota eyðublöð þau, sem pósthjórinn gefur út.

- d. Póstávisunum, þ. e. ávisunum á peningaupphæðir, sem eru borgaðar inn á einu pósthúsi, en eiga að borgast út á öðru.

Til póstaðísana má aðeins nota eyðublöð þau, sem pósthjórinn gefur út.

- e. Póstkröfum, þ. e. kröfum um innheimtu á peningaupphæðum.

Undir pósthkröfum má aðeins nota eyðublöð þau, sem pósthjórinn gefur út.

- f. Blöðum og tímaritum, sem menn skrifa sig fyrir; skal þar til telja sjerhvert blað eða rit, sem prentað er eða margfaldað á líkan hátt, þegar það á að koma út einu sinni eða oftar á ári í heftum, sem hafa sameiginlegan titil og hvert fyrir sig vegur eigi yfir 250 grömm (50 kvint).

3. gr.

Póstar, fylgdarmenn eða samferðamenn þeirra, yfirmenn, starfsmenn, skipverjar eða farþegar á pósthskipum og vagnstjórar eða farþegar á pósthvögnum mega ekki flytja sjálfir eða hafa meðferðis sendingar, sem taldar eru í 2. gr. a. 1. og b.

Þó gilda þessar undanþágur:

1. Þegar pósthjóður verður ekki fyrir neinum tekjumissi við það, að sendingarnar eru eigi fluttar með pósti.
2. Þegar einhver flytur sendingar fyrir sjálfan sig eða fyrir mann, sem hann er háður eða hefir sent hann með þær.

Útgjörðarmenn pósthskipa og pósthvagna mega nota þessi flutningsgögn

sín til að flytja brjef og peningasendingar í þágu útgjörðarinnar einnar, milli stjórnendanna og starfsmanna þeirra og starfsmannanna sín á milli.

5
7. maí

4. gr.

Póststjórnin ákveður, hversu mikið af munum þeim, sem getið er um í 2. gr., póstur geti tekið til flutnings og ráðstöfunar m. m., svo og hver skilyrði skuli gjörð og hverjar reglur settar í slíkum greinum. Hún ákveður, hvenær póststofur, póstaftgreiðslu- og brjefhirðingastaðir skuli taka á móti og afhenda póstsendingar, og hvenær póströfuvíðskifti geti byrjað innanlands og hvernig póstávísana- og póströfuvíðskiftum skuli hagað, svo og hvaða pósthús geti tekið þátt í þeim.

5. gr.

Með póstum má ekki flytja:

- a. Hluti, sem bannað er að breiða út.
- b. Hluti, sem að ytra álitu bera með sjer eitthvað ólögmeitt, ósæmilegt eða móðgandi.
- c. Hluti, sem hætta er búin af að flytja, t. d. eldfima, sprenghatta, etandi eða þess konar hluti, svo og daunilla hluti.
- d. Opium, morfin, cocain og önnur deyfandi efni til útlanda, nema í bögglum, þó að eins til þeirra landa, sem veita heimild til þess.

Sje þagað um innihald þess konar sendinga eða rangt skýrt frá um það, á póststjórnin heimting á bótum fyrir þann skaða, sem af því hlýst.

6. gr.

Fyrir utan þau störf, sem nefnd eru í 2. og 4. gr., hefur póststjórnin heimild til að taka að sjer önnur störf, sem samrýmanleg eru við ætlunarverk hennar, svo sem að láta bera út brjef með hraðbera og að annast um flutning á innansveitar- og innanbæjarsendingum. Hún ákveður þá burðar- og flutningsgjaldið og setur reglur fyrir slíkum framkvæmdum.

II. kafli.

Um póstferðir og póstflutning.

7. gr.

Póststjórnin sjer um, að póstflutningur komist reglulega áfram, annaðhvort með þeim fargögnum, sem hún sjálf á, eða öðrum fararbeina, eftir því, sem hentast þykir, miðað við stærð og gildi sendinganna.

5

7. maí

8. gr.

Hver sá, sem heldur uppi reglubundnum fólksflutningum á landi milli tiltekinnna staða, er skyldur til, ef þess er krafist, að flytja póst milli enda-stöðvanna og pósthúsanna á leiðinni, alt að 25 kílógramma (50 punda) þunga í hverri ferð. Hann skal auk þess að minsta kosti 24 stundum áður en hann í fyrsta skifti leggur af stað, skýra næsta pósthúsi frá flutningum þessum og ferðaáætlun og á sama hátt skýra frá breytingum þeim, sem þar á kunna að verða gjörðar.

Póstflutninginn skal geyma á óhultum stað, sem óviðkomandi menn komast ekki að, og skylt er að skila pósthúsi á rjettum stöðum.

Sje öðruvísi um samið, skal borga 5 aura fyrir hvert $\frac{1}{2}$ kílógramm (hvert pund) eða minni þunga af því, sem pósthúsi nemur alls í hverri ferð.

9. gr.

Hvert skip, sem er íslensk eign, eða skip, sem menn, búsettir hjer á landi, hafa á leigu, er skyldugt til, þegar það er afgreitt frá höfn í útlöndum til Íslands, að láta pósthús þar á staðnum vita um för sína og taka til flutnings, ef þess er óskað, allskonar brjefasendingar, sem taldar eru undir staflið a. í 2. gr. póstaganna.

Útgerðarmenn og skipstjóri bera ábyrgð á að þessu sje hlýtt.

Hvert skip, sem afgreitt er frá höfn á Íslandi, er skyldugt til, eftir áskorun pósthúsnarinnar, að taka til flutnings þær sendingar, sem nefndar eru í 2. gr. staflið a. Sje skipið haft í reglubundnum flutningaferðum, er það einnig skyldugt að taka til flutnings þær sendingar aðrar, sem nefndar eru í 2. gr., og skal pósthúsninni heimilt að hengja upp á skipum þessum, þar sem hentugast þykir, læsta pósthúsfakassa og heimta, að fyrir peningabryf og böggla sje autt rúm að minsta kosti 40 teningsfet að stærð.

Útgjörðarmaður eða skipstjóri þess skips, sem senda á í reglubundnar flutningaferðir, er skyldur til í tækan tíma og í síðasta lagi samtímis hinni fyrstu auglýsing sinni um ferðirnar, að segja pósthúsninni til um leið skipsins, viðkomustaði, farartíma og komutíma, og eins um sjerhverja þá breytingu sem gjörð verður á ferðum þessum síðar.

Hafi pósthúsnin, annaðhvort við sjerstakt tækifæri, eða með almennri auglýsing fyrir þau skip yfirhöfuð, sem eiga leiðir á ákveðna staði, krafist þess, að pósthúsi verði hafður meðferðis, þá skulu skipstjórnar á skipum þessum, ef þau eru eigi höfð í reglubundnum flutningaferðum, segja til þess í tækan tíma á pósthúsinu á þeim stað, sem þeir byrja ferð sína frá, og í seinasta lagi 24 klukkustundum áður, hvaða dag og stund þeir ætla sjer að halda í burt, og mega þeir þá ekki fyr fara, nema pósthúsi sjer á skip komnar.

Á leiðinni skal skipstjóri geyma sendingarnar á þeim stað, þar sem þeim

er óhætt og óviðkomandi menn komast ekki að þeim, og annast um þær sjerstaklega, hvenær sem einhver hætta ber að höndum.

Neyðist skipstjóri til að leita annarar hafnar en þeirrar, er ferðinni var heitið til, skal hann segja til á pósthúsinu þar, að hann hafi póstsendingar meðferðis. Sje þar ekkert pósthús, skal hann láta þann embættismann, sem hann annars kann að hitta, vita það og fara eftir þeim ráðstöfunum, sem þá kunna að verða gjörðar og honum verður frá skýrt.

Þegar skipstjóri kemur þangað, sem ferðinni var heitið, skilar hann tafarlaust af sjer póstsendingunum á pósthúsinu, er hann er lagstur við akkeri.

Póststjórnin greiðir fyrir flutning sendinga þeirra, er hjer um ræðir, sanngjarna borgun, miðað við flutningsgjald á öðrum vörum.

10. gr.

Verði póstarnir eða fargögn þau, sem póstflutningur er fluttur með, fyrir slysum á leiðinni, eða ef þeir þurfa aðstoðar við af öðrum ástæðum til að halda áfram ferð sinni, skal hver og einn skyldur til þess þegar í stað að veita póstunum alla þá hjálp, er hann getur í tje látið, mót sanngjarnri borgun.

Þá borgun greiðir póststjórn eftir samkomulagi við hlutaðeigendur eða eftir úrskurði hlutaðeigandi lögreglustjóra, ef samkomulag næst eigi.

Skyldir eru menn til að víkja úr vegi fyrir póstum, ef þörf gjörist, þegar merki er gefið með póstlúðrinum í hæfilegri fjarlægð.

III. kafli.

Um burðargjald og aðrar póstgreiðslur.

11. gr.

Burðargjald fyrir póstsendingar þær, sem nefndar eru í 2. gr., er svo sem nú skal greina:

a. Fyrir lausbrjef:

1. Almenn brjef, sem borgað er undir fyrirfram með frímerkjum, ef þau vega 20 grömm eða minna 20 aurar
 ef þau vega yfir 20 grömm, að 125 grömmum 40 —
 ef þau vega yfir 125 grömm, að 250 grömmum 60 —

Burðargjald undir þyngri brjef er hið sama eins og til útlanda sem er:

Fyrir hin fyrstu 20 grömm 40 aurar, og svo 20 aurar fyrir hver 20 grömm, sem þar eru fram yfir.

Spjaldbrjef 15 aurar
 Spjaldbrjef með borguðu svari 30 —

5
7. maí

Sje frímerki eigi viðhöfð eða eigi næg frímerki, skal auk hins ógreidda burðargjalds taka 20 auru fyrir hverja sendingu, þó aldrei meira en burðargjaldið tvöfalt.

2. Prentað mál í krossbandi eða einbrugðnu bandi, eða aðeins samanbrotið eða þá opið spjaldblað, sýnishorn af vöru eða sniði, þegar frímerki eru höfð, 10 aurar fyrir hver 50 grömm eða minni þunga.

Ef á póstsendingar þessar er skrifað eitthvað, sem eigi er leyft af póststjórninni, ef umbúðirnar, sem eiga að vera þannig lagaðar, að hægt sje að kanna, hvað í þeim er, eru með öðru móti en hún hefir fyrir lagt, eða ef þyngdin er meiri en heimilt er að senda með póstum, þá fer um borgunina sem fyrir er mælt um almenn bréf, þegar frímerki eru ekki viðhöfð.

3. 30 aurar greiðist enn fremur fyrir ábyrgð hvernna sendingar, sem talin er í 1. og 2.

b. Fyrir peningabrjef:

20 aurar í ábyrgðargjald fyrir hverjar 100 krónur eða minni upphæð, sem tilfærð er utan á bréfinu, þó ekki minna en 60 aurar, og þar að auki burðargjald eins og fyrir almenn brjef.

Sje þess krafist, að talið sje í peningabrjefi á pósthúsinu, þar sem það er afhent, hvort heldur er gjaldgeng mynt eða brjefpeningar, handhafaskuldabrjef eða önnur slík brjef, skal borgunin fyrir það vera:

Fyrir 500 kr. upphæð eða minna 20 aurar
og fyrir hverjar 1000 kr. eða minna af því, sem fram yfir er 10 —
Borgun fyrir talning fellur til hlutaðeigandi pósthúss.

c. Fyrir böggla:

50 aurar fyrir hvern böggul og að auki 10 aurar fyrir hvert ½ kílógramm eða minni þunga.

Eigi að senda böggla með landpóstum, skal þar að auki greiða:
Frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöldum, undir hvert ½ kílógramm eða minni þunga 40 auru.
Frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöldum, undir hver 125 grömm eða minni þunga 40 auru.

Fyrir böggla, sem rúmfrekir eru í hlutfalli við þyngd sína, svo og böggla, sem eftir ásigkomulagi sínu útheimta, að varlega sje með þá farið, skal borga alt að 100% meira.

Sje verð tilgreint á bögglinum, skal enn fremur greiða ábyrgðargjald það, sem ákveðið er í staflið b.

Sje í bögglinum gjaldgeng mynt, brjefpeningar, handhafaskuldabrjef eða önnur slík verðbrjef, og sje beiðst tölu á því fje, þá skal borga fyrir talning sem um peningabrjef segir, en ekki er hægt að heimta tölu á stærri upphæð en 2000 kr. í mótuðum peningum í einni sendingu.

Undir fylgibrjef á ekki að borga sérstaklega.

d. Fyrir póstávísanir :
 25 krónur eða minni upphæð 30 aurar
 yfir 25 krónur alt að 100 kr. 60 —
 og 20 aurar fyrir hverjar 100 krónur eða minni upphæð af því, sem fram
 yfir er.

e. Fyrir póstkröfur
 greiðist sama gjald og fyrir póstávísanir, og 20 aurar að auki fyrir hverja
 sendingu.

f. Fyrir blöð og tímarit :

Á tímabilinu frá 15. apríl til 14. október, að báðum dögum meðtöld-
 um, undir hvert $\frac{1}{2}$ kílógramm eða minni þunga 25 aurar.

Á tímabilinu frá 15. október til 14. apríl, að báðum dögum meðtöld-
 um, undir hvert $\frac{1}{2}$ kílógramm eða minni þunga 50 aurar.

Það skal alt vegið í einu, sem í einu er látið á pósthúsið af sama blaði
 eða tímariti, þótt sendingar sju margar og til ýmissa.

Póststjórnin setur nánari reglur um þessar sendingar, og má ákveða
 sjerstakt innritunargjald fyrir blöð og tímarit.

g. Póststjórninni er heimilt að taka aukagjald fyrir flutning á póstsending-
 um með flugferðum og í flotkistum.

h. Sje miði látinn fylgja ábyrgðarbrjefum, peningabrjefum eða bögglum til
 kvittunar af hálfu viðtakanda, verður undir hann að borga sem fyrir
 alment brjef.

Þegar peningabrjef eða böggulsendingar, sem eigi hafa farið úr vörsl-
 um póststjórnarinnar, verða sendar aftur frá þeim stað, sem þær áttu að fara
 til, eða þeim verður komið lengri veg, gjaldast í aukagjald fyrir þann flut-
 ning 10 aurar fyrir hverjar 100 kr., ef peningar eru sendir eða verðmætir mun-
 ir, og fyrir böggulsendingar hálfur burðareyrir, eins og hann er ákveðinn í
 staflið e.

12. gr.

Borgun sú, sem ákveðin er í 11. gr. þessara laga, skal greiðast fyrir-
 fram fyrir :

1. Ábyrgðarbrjef.

2. Peningabrjef.

3. Böggla.

4. Póstávísanir.

5. Póstkröfur.

6. Móttökukvittanir.

7. Krossbandssendingar og blöð og tímarit, sem flutt eru samkvæmt 11.
 gr. f. þessara laga.

8. Sendingar til konungs og konungsættingja.

9. Sendingar til stjórnarvalda og sveitar- eða bæjarstjórna, að undan-

5
7 maí

skildum almennum brjefasendingum, sem eru frá öðrum en þess konar mönnum, þegar þær eru að eins umbeðnar eða krafðar skýrslur eða umsagnir, og sendandi hefir með eigin handar undirskrift vottað það á sendingunni.

10. Spjaldbrjef og brjef, sem eru opin, eða utan á þau er ritað svo, að móttakandi getur ályktað af því, hvað þau hafa inni að halda.

Einstakir menn, sem senda eitthvað með pósti, eru skyldir til að borga eftir á ógoldna póstpeninga fyrir sendingar, sem eigi eru leystar inn af þeim, sem við á að taka, ef þess verður krafist af póststjórninni.

13. gr.

Burðargjald greiðist fyrir fram með því að líma á brjef, peningabrjef og fylgibrjef með böggjum frímerkis.

Burðargjald fyrir blöð og tímarit, sem send eru samkvæmt 11. gr. f, borgast í peningum.

Frímerkis, spjaldbrjef, opin og þau, sem loka má, er póststjórninni heimilt að láta búa til með þeim verðupphæðum, sem hún álitur haganlegt, og verða þau til sölu á öllum póststöðvum. Fyrir sölu á frímerkjum og spjaldbrjefum, samkvæmt reglum, sem póststjórnin setur, greiðast 4 af hundraði. Póststjórnin letur og búa til eyðublöð undir spjaldbrjef, póstávísanir, póstkröfur, fylgibrjef, póstkvittanabækur m. m., og tiltekur verðið á þeim.

14. gr.

Til þess að borga undir sendingar, sem landssjóður endurborgar burðargjaldið fyrir eftir reikningi, má nota þjónustufrímerkis. Hinar nánari reglur um þetta svo og um reikningsskilin verða gefnar í reglugjörð þeirri, sem getur um í 27. gr.

15. gr.

Fyrir störf þau, sem nefnd eru hjer á eftir, skal sendandi greiða þessi gjöld, er renna til hlutaðeigandi pósthúss:

a. Fyrir hverja viðurkenning fyrir, að eitthvað sje látið á póst, 5 aura. Þó skal sá, sem sendir, eigi þurfa að borga fyrir þessa viðurkenning, ef hann hefir póstkvittunarbók með sjer, sem póststjórnin hefir fyrirskipað, og hefir innfært alt viðvíkjandi sendingunni í rjetta dálka, svo að póstmaður þarf ekki annað en að skrifa nafn sitt. Póstkvittanabækur skulu vera til sölu á póstafrageiðslustöðum.

Kvittanir fyrir að sendingar með þjónustufrímerkjum hafi verið afhentar á póst, skulu gefnar ókeypis. Í kvittunum fyrir blöð og tímarit skal tilgreint, hvenær þau voru látin á póstin. Ef margar sendingar frá sama sendanda til sama móttakanda eru látin á einu á póstin, má krefjast þess, að þær sjeu allar settar á sömu kvittun.

Kvittanir fyrir lausum brjefum, sem engin ábyrgð er á, verða eigi heimtaðar.

5
7. maí

- b. 5 aura fyrir hvert af þeim störfum, sem hér eru nefnd:
- fyrir að leggja til lakk til innsigli á sendingu;
 - fyrir að setja á merki, sem þörf er á;
 - fyrir að búa um peningabrjef;
 - fyrir utanáskrift eða fyrir að fylla út fylgibrjef.

IV. kafli.

Um skaðabótaskyldu póststjórnarinnar.

16. gr.

Glatist á byrgðarbrjef í vörslum póststjórnarinnar, skal greiða þeim, sem sendi, 20 kr. í skaðabætur.

Glatist peningabrjef meðan það var í vörslum póststjórnarinnar, bætir póststjórnin það, sem greint var á brjefinu um verðið; glatist eitthvað af innihaldi þess, bætir hún það sem vantar á það, sem tilgreint var.

Týnist böggulsending eða skemmist eða glatist eitthvað af innihaldi hennar, meðan hún er í vörslum póststjórnarinnar, bætir póststjórnin sendanda skaðann, þó ekki fram yfir 1 krónu fyrir hvert ½ kílógramm af þyngd sendingarinnar með umbúðum. En hafi verið tilgreint, má heimta skaðabætur eins og fyrr er sagt um peningabrjef.

Sje sending týnd með öllu, skal og borga aftur burðargjald það, sem greitt hefir verið.

Sendingar eru í vörslum póststjórnarinnar frá því að þeim er veitt móttaka á pósthúsinu og þar til þær eru afhentar eftir því sem utanáskriftin segir, eða sje staður sá, sem sending á að fara til, fyrir utan póstumdæmi Íslands, þá þangað til hún er afhent til frekari fyrirgreiðslu hlutaðeigandi póststjórn erlendis. Glatist póstsending eða skemmist í erlendu póstumdæmi, er póststjórninni skylt að bæta sendanda skaðann eftir þeim póstsamningum, sem gjörðir hafa verið við hlutaðeigandi land.

Skaðabætur greiðast ekki:

- a. þegar skaðinn kemur eingöngu af eðli þess, sem sent er, eða orsakast af illum umbúðum;
- b. þegar sending hefir eigi skaddast að utan á umbúðum eða innsigli svo að því verði kennt um, að sendingin sjálf hafi skemst eða aflagast; þó skal bæta þann skaða, sem verður á peningum og verðbrjefum, hvort sem umbúðir eða innsigli eru ósködduð eða ekki, ef það fje var talið á pósthúsinu, þegar því var skilað þar.

- 5** c. Þegar skaðinn stafar af óviðráðanlegum atburðum, hernaði eða borgara-
7. maí styrjöld (vis major).

Stjórnarráðið getur gert undantekning frá þessu ákvæði með reglu-
gjörð.

Bætur þær, sem pósthjórinn á að gjalda eftir því, sem nú er sagt, ná að eins til verðs þess hlutar, sem glatast hefir eða þeirrar rýrnunar, sem hinir skemdu munir hafa orðið fyrir, en eigi skal bæta ábata- eða afnota-
missi eða peningaverðfall eða yfir höfuð neinar óbeinlínis afleiðingar skaðans.

Fyrir aðrar sendingar en þær, sem taldar eru í þessari grein, skal eng-
ar skaðabætur greiða.

17. gr.

Skylda til skaðabóta fellur burtu, ef þeirra er eigi krafist af pósthjórinn-
inni innan árs frá því, er sendingin var látin á póstin.

V. kafli.

Um brot gegn pósthögnum.

18. gr.

Brot á móti ákvæðunum í 3. gr. varðar sektum frá 2 til 10 kr. fyrir
hverja þá sending, er nefnd er í 2. gr. a. 1. og b. og flutt hefur verið ólöglega,
hvort sem sendingin hefur verið flutt fyrir borgun eða ekki, og auk þess skal
borga venjulegt burðargjald fyrir sendinguna. Sektarfjeð og burðargjaldið
má heimta annaðhvort af sendanda eða þeim, sem tekið hefur sendinguna til
flutnings. Þegar ákveða skal sekt á hendur sendanda, kemur það mjög til
greina, hvort hann sjálfur eða sá, sem flutti sendinguna, er í þjónustu
pósthjórinnar.

19. gr.

Fyrir að senda peninga eða aðra verðmæta muni, sem nefndir eru í
2. gr., staflið a., síðustu málsgrein, tilsagnarlaust í lausum brjefum án ábyrgð-
ar, skal liggja við sekt, er sje fimtungur af verði því, sem leynt er, þó ekki
yfir 20 krónur.

20. gr.

Embættismenn þeir eða sýslunarmenn, sem nota þjónustufrímerki til
annara sendinga en þeirra, er leyft er, eða láta aðra menn fá þau til þess, sem
þeim ekki er leyft, eða með öðru móti verða þess valdandi, að heimtað verði
af landssjóði meira fje fyrir burðargjald en þeim ber, skulu sæta 10 til 100
króna sektum.

21. gr.

Fyrir misferli af hálfu þeirra, sem halda uppi fólksflutningum á landi og skipsútgjörðarmanna og skipstjóra á því, sem þeim er gjört að skyldu í 8. og 9. gr., skal greiða 5 til 200 króna sekt. Valdi þau misferli póststjórninni ábyrgðar til skaðabóta, skal hlutaðeigandi þar að auki endurgjalda henni skaðabætur þær, sem hún á að inna af hendi.

Sömu hegningu skal sá sæta, er veitir eigi póstunum tafarlaust þá hjálp, sem um er rætt í 10. gr., svo og sá, sem eigi hlýðir ákvæðinu í síðasta hluta sömu greinar, um að víkja úr vegi fyrir póstum.

Sömu hegningu skal sá sæta, sem brýtur á móti ákvæðunum í 5. gr.

22. gr.

Sektir þær, sem um er rætt í 18.—21. gr. ákveður póststjórnin og skal úrskurður hennar standa óhaggaður, nema hlutaðeigandi innan 14 daga frá því, er honum var birtur úrskurðurinn, heimti að málið gangi til dóms, og skal þá með það farið sem alment lögreglumál.

Póststjórninni er heimilt, ef ástæða virðist til þess í stöku tilfellum, að færa niður ofangreindar sektir eða gefa þær upp með öllu.

Umræddar sektir má fimmfalda þegar miklar sakir eru, og auk þess er póststjórninni heimilt að útiloka hlutaðeigendur frá póstsambandi um ákveðinn tíma, þannig að hvorki sjeu fluttar til þeirra póstsendingar eða frá þeim meðan sá tími stendur yfir.

Póststjórninni skal einnig heimilt á sama hátt, ef stjórnarráðið samþykkir, að loka póstsambandi fyrir mönnum, sem gera sig seka í megnum vanskilum gagnvart henni.

23. gr.

Sektir þær, sem nefndar eru í 18.—20. gr., falla til þess, sem með frásögn sinni kemur því til leiðar, að hin drýgðu brot komast upp. Aðrar sektir og burðargjald, sem undan hefur verið dregið, renna í póstsjóð.

VI. kafli.

Ýmisleg ákvæði.

24. gr.

Sá, sem látið hefir eitthvað á póst, hefir ráð yfir því, þangað til því er skilað.

Þessar sendingar má afhenda öðrum en þeim, er skila átti:

- a. Sendingar frá mönnum, sem eru í varðhaldi eða fangelsi, eða til þeirra, má afhenda eftir því, sem reglugjörð fangelsisins mælir fyrir, eða rannsóknar-dómaranum.

- 5** b. Ábyrgðarbrjef, peningabrjef og böggla má, ef bú móttakanda er undir skiftum, afhenda þeim, er fyrir skiftunum ráða.

7. maí

Sendingar, sem eigi komast til skila (26. gr.), skulu opnaðar og með þær farið eins og pósthjóninn leggur fyrir.

Annars má enginn, sem er í pósthjónustu, gefa nokkrum manni út í frá neina vísbendingu um það, sem annar maður sendir með pósti, og eigi má heldur neitt af því, sem látið er á póst til flutnings, með vitund póstmanna, opna nje lesa af óviðkomandi mönnum.

25. gr.

Þegar greiða skal sekt, burðargjald eða skaðabætur út af einhverjum hlut, sem er í vörslum pósthjónarinnar, er henni heimilt að halda honum eftir eða því, sem hann hefur inni að halda, uns borgað er, og verði eigi borgað, að ráða með öllu yfir hlutnum eða því, sem hann hefur inni að halda.

Ef skera á úr því, hvort eitthvað hafi með löglegu móti verið látið á póstinn eða sent með honum, og úrskurður þessi er kominn undir því, hvers eðlis eða innihalds sendingin er og hún er í vörslum pósthjónarinnar, má hún heimta, að sendingin verði í viðurvist póstmanns opnuð og rannsökuð af móttakanda eða þá sendanda. Verði þessu eigi hlýtt, má pósthjóninn ráða yfir hlutnum eins og áður var getið.

26. gr.

Póstsendingar þær, sem eigi er hægt að skila þeim, sem við átti að taka, skal selja pósthjóði í hag. En ef sá segir til sín innan missiris frá því, er selt var, fær hann andvirðið vaxtalaust að frádregnum kostnaði.

27. gr.

Reglugjörðir um framkvæmd á lögum þessum semur pósthjón Íslands eftir þörfum.

28. gr.

Með lögum þessum er úr lögum numin tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febrúar 1872, svo og lögin um breytingar á greindri tilskipun frá 15. október 1875, 10. október 1879 og 9. janúar 1890, og ennfremur sjerhver önnur ákvæði, sem koma í bága við reglur þær, sem settar eru í þessum lögum, og ekki byggt á samningi eða samkomulagi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Sorgenfríhöll, 7. maí 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.).

Pjetur Jónsson.